

λᾱ πρὸς χρο̄μα, ἢ πρὸς ἄλλο τι τοιοῦτον ἐκείνως δὲ δις τὸ αὐτὸ λεχθῆσεται, ὅτι ἔστιν ὅψις, οὐ ὄζειν ἢ ὄψις. τὰ μὲν οὖν κειθ' ἑαυτὰ λεγόμενα πρὸς τι, τὰ μὲν οὕτω λέγεται, τὰ δ' ἐπὶ τὰ γῆνη αὐτῶν ἢ τοιαῦτα ὄψις, ἢ ἐαπευκὴ γῆνη πρὸς τι, ὅτι τὸ γῆνος αὐτῆς ἢ ὁπσημίμ δολαῖ (ἔ) ἢ πρὸς τι, ἐπὶ κειθ' ὅσα τὰ ἔχοντα λέγεται πρὸς τι, ἔ) ἰούσις, ὅτι τὸ ἴσον κ' ὁμοιότης, ὅτι τὸ ὁμοιον. τὰ δὲ κ' συμβεβηκός, ὄψις ἀδρωπος πρὸς τι, ὅτι συμβεβηκεν αὐτῶ διπλασίω (ἔ) πῆτο δ' ὄψις τ' πρὸς τι ἢ τὸ λευκόν, εἰ τὰ αὐτὰ συμβεβηκε διπλασίω κειθ' λευκῶ (ἔ).

Κεφάλαιον 15.

Τελειον λέγεται ἐν κειθ' οὐ μὴ ὄζειν ἔξω π' λαβεῖν, μηδ' ἐν μόρον ὄψις χρόνῳ τέλειος ἐκείνου ὄψις, οὐ μὴ ἔστιν ἔξω π' λαβεῖν χρόνον πινά, ὅς τούτου μέρος ὄψις τῷ χρόνου. κειθ' τὸ κειθ' ἀφῆλυ, κειθ' τὸ πῆ δ', μηδ' ἔχον ἑαυτοῦ πρὸς τι γῆνος, ὄσον τέλειος ἰαδός, κειθ' τέλειος αὐλητής, ὅταν κ' τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀφῆτης μηδ' ἐλλείπωσιν. οὕτω δὲ μεταφέροντες κειθ' ὅτι τῶν λεγόμεν αὐτῶν, συκοφαντίω τέλειον, κειθ' κλειπλίω τέλειον ἔπειδὴ κειθ' ἀγαθός λεγόμεν αὐτῶν, ὄσον κλειπλίω ἀγαθόν, κειθ' συκοφαντίω ἀγαθόν, κειθ' ἀφῆτη τέλειος τις ἔχοντος γ' τότε τέλειον, κειθ' ἢ οὐσία πῆτος τότε τέλειος, ὅταν κ' τὸ εἶδος τῆς οἰκείας ἀφῆτης μηδ' ἐλλείπη μόρον τῷ κ' φύσιν μεγέθους, ἐπὶ οἷς ἑαυτῶν τὸ τέλειον ἑαυτοῦ, ταῦτα λέγεται τέλειος, κειθ' γ' τὸ ἔχον τέλος τέλειος. ὡς ἐπειδὴ τὸ τέλος τῶν ἐχόντων π' ὄψις, κειθ' ὅτι τὰ φάυλα μεταφέροντες, λεγόμεν, τέλειος ἀπολωλέναι, κειθ' τέλειος ἐθῶρσται, ὅταν μηδ' ἐλλείπη τῆς φθορῆς κειθ' πῆ κειθ' ἀλλ' ὅτι τῷ ἐχόντι ἢ. διὸ κειθ' ἢ τελευτῆ κ' μεταφορῶν λέγεται τέλος, ὅτι ἀμφω ἔχεται. τέλος δὲ κειθ' τὸ οὐ ἐνεκα ἔχεται. τὰ μὲν οὖν κειθ' αὐτὰ λεγόμενα τέλειος, ποσούταιως λέγεται, τὰ μὲν τὰ κ' τὸ δ' μηδ' ἐλλείπειν μηδ' ἔχον ἑαυτοῦ ἐν ἐκείνω γῆνω, μηδ' εἰνὰ π' ἔξω. τὰ δὲ ἄλλα, ἢ δὴ οὐ κειθ' αὐτὰ πῆ ἢ ποιεῖν τι τοιοῦτον, ἢ ἔχειν, ἢ ἀμύπειν τούτω, ἢ ἄλλως γέ πως λέγεται πρὸς τὰ λεγόμενα τέλειος.

A (et si verum est hoc dicere) sed ad colorem, aut aliquid aliud tale. Illo verò modo bis idem dicitur, quòd visus est, cuius est visus. Eorum igitur, quæ per se ad aliquid dicuntur, quædam ita dicuntur, quædam si genera eorum talia sunt: utputa mendendi ars eorum est, quæ ad aliquid sunt, quoniam genus eius scientia videtur eorum esse, quæ ad aliquid sunt. Item secundum quæ ad aliquid dicuntur ea, quæ illa habent, ut æqualitas, quoniam ipsum æquale: & similitudo, quoniam et ipsum simile. Aliqua verò secundum accidens dicuntur: ut homo ad aliquid, quoniam accidit ei duplo esse. Hoc autem eorum est, quæ ad aliquid sunt: aut album, si eidem accidit duplo, & albo esse.

CAPVT XVI.

Perfectum dicitur vno quidem modo extra quod non est vllam accipere particulam: utputa, tempus ipsum vniuscuiusque perfectum est extra quod non est vllum accipere tempus, quod pars huius temporis sit. Et quod secundum virtutem, & quod est eius, quod bene, non habens excessum ad genus: ut perfectus musicus, & perfectus tibicen, cum secundum propriam virtutis speciem in nullo deficiant. Ita etiam in malis, metaphoricè dicimus calumniatorem perfectum, & furem perfectum quoniam etiam bonos, eos appellamus: utputa furem bonum & calumniatorem bonum. Virtus quoque, quædam perfectio est: vnumquodque namque tunc perfectum est, cunctaque substantia tunc perfecta, cum secundum speciem propriam virtutis nulla deficiat particulari magnitudinis naturalis. Item, quibus finis studiosus est, ea perfecta dicuntur: etenim secundum quod habent finem, perfecta dicuntur. Quare cum finis vltimorum quippiam est, ad praua quoque transferentes, dicimus perfectè interemptum esse, & perfectè corruptum esse, cum nil corruptionis aut mali desit, sed in vltimo sit. Propter quod & mors metaphoricè dicitur finis, quoniam vltima. Finis autem, & quod cuius gratia, vltimum. Quæcunque igitur per se perfecta dicuntur, toties dicuntur, quædam eo quòd secundum bene in nullo deficiant, nec habent in aliquo genere excessum, nec est quicquam extra: cætera verò iam secundum ipsa, eo quod aut aliquid tale faciunt aut habent, aut conueniunt, aut tali, aut aliquo alio modo ad ea, quæ primò dicta sunt, perfecta dicuntur.